

MATTHEÛS

17:1-8

De verheerlijking toont Jezus' heerlijkheid en Zijn gezag boven de Wet en de Profeten.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/17-1-8

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De verheerlijking als bemoediging	6 min	3
2	Zes of acht dagen: de evangeliën vergeleken	4 min	5
3	Petrus, Jakobus en Johannes als binnenkring	2 min	7
4	Mozes en Elia bij de verheerlijkte Jezus	7 min	9
5	Van Mozes en Elia naar het gezag van Jezus	7 min	12
	Om verder te lezen		15

1

De verheerlijking als bemoediging

In de openingsverzen van Mattheüs 17 vinden we een verhaal uit het leven van Jezus dat belangrijk genoeg is om in drie van de evangeliën te worden opgenomen: Mattheüs, Markus en Lukas. Ook Petrus zinspeelt erop in zijn tweede brief, in 2 Petrus 1. Het belang ervan is misschien niet onmiddellijk duidelijk — dat wil zeggen, wat het betekent of waarom het belangrijk is — maar als we het bestuderen, zal dat volgens mij waardevolle informatie en inzichten opleveren. We gaan nu naar dat verhaal kijken, te beginnen bij Mattheüs 17, vers 1.

En na zes dagen nam Jezus Petrus en Jakobus en Johannes, zijn broer, met Zich mee en bracht hen op een hoge berg, alleen hen. En Hij werd voor hun ogen van gedaante veranderd; Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleren werden wit als het licht. En zie, aan hen verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken. Petrus antwoordde en zei tegen Jezus: Heere, het is goed dat wij hier zijn; laten wij, als U wilt, hier drie tenten maken, voor U een, voor Mozes een, en een voor Elia. Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem! En toen de discipelen dit hoorden, wierpen zij zich met het gezicht ter aarde en werden zeer bevreesd. En Jezus kwam bij hen, raakte hen aan en zei: Sta op en wees niet bevreesd. Toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand dan Jezus alleen.

MATTHEÛS 17:1-8

Dit is een heel interessant verhaal. Jezus veranderde ten overstaan van Zijn discipelen korte tijd volledig van uiterlijk. Maar wat betekent dat? De betekenis zou eenvoudigweg kunnen zijn dat de discipelen de gelegenheid kregen om de heerlijkheid van Jezus te zien op een manier waarop de rest van ons die nooit zal zien voordat Hij terugkeert.

Het is zelfs mogelijk dat dit bedoeld was om hen te bemoedigen. Niet lang daarvoor had Jezus namelijk een menigte te eten gegeven en daarna die menigte aanstoot gegeven met Zijn uitspraken over het eten van Zijn vlees en het drinken van Zijn bloed. Als gevolg daarvan liet het merendeel van de menigte Jezus in de steek, en de discipelen waren daar misschien wel erg ontmoedigd door. Ze zagen zichzelf tenslotte misschien als het kabinet onder de Koning. Toen Hij hoog op de populariteitsladder stond, gaf dat hun ook het gevoel dat ze behoorlijk belangrijk waren. Maar nu het koninkrijk gedecimeerd leek doordat Jezus al die mensen aanstoot had gegeven, en er nog maar heel weinig mensen volgden, waren de discipelen misschien ontmoedigd.

Bedenk dat Jezus vlak hiervoor voor het eerst tegen Zijn discipelen had voorspeld dat Hij zou sterven, en dat had hen dwarsgezet. Het zat vooral Petrus dwars. Petrus had de Heere bestraft en gezegd:

En Petrus nam Hem apart en begon Hem te bestraffen; hij zei:
God zij U genadig, Heere, dit zal beslist niet met U gebeuren!

MATTHEÛS 16:22

Toen werd Petrus zelf bestraft, toen Jezus zei:

Maar Hij keerde Zich om en zei tegen Petrus: Ga weg achter Mij, satan! U bent een struikelblok voor Mij, want u bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen.

MATTHEÛS 16:23

Hier hebben we een situatie waarin de discipelen ongetwijfeld verbijsterd zijn. Eerst hebben ze de enorme menigten die Jezus volgden uiteen zien gaan en Hem niet langer zien volgen. Daarna horen ze Jezus Zijn eigen dood voorspellen, en ze moeten wel

denken: „Dit begint hier een nogal somber soort gezelschap te worden.” Toch hebben ze enige bemoediging nodig, en Jezus neemt drie van hen — de leiders, Petrus, Jakobus en Johannes — mee een berg op. Ze krijgen een kant van Jezus te zien die nog nooit iemand had gezien. Dat was ongetwijfeld een glimp van de heerlijkheid die Hij eerder had, toen Hij bij Zijn Vader was voordat Hij naar de aarde kwam.

Bedenk dat Jezus de belichaming van God Zelf was. Voordat Hij naar de aarde kwam, bestond Jezus volgens Filippenzen 2 in de gestalte van God. Maar Hij was verhuld in menselijk vlees, zodat de meeste mensen, wanneer ze Hem zagen, alleen maar een gewoon mens zagen en niets meer. Zo zag Hij eruit. Bij deze gelegenheid kregen de discipelen echter een glimp te zien van wat zich achter die sluier bevond en mochten ze de heerlijkheid van Jezus in een zichtbare vorm zien uitstralen.

Dit kan dus eenvoudigweg een geval zijn geweest waarin Jezus de discipelen bemoedigde door een openbaring van Zichzelf. Maar dat zou niet verklaren waarom Mozes en Elia daar kwamen en wat hun gesprek en Petrus' reactie betekenden. Het verklaart evenmin waarom zij uiteindelijk verdwenen, alleen Jezus overbleef en de Vader zei:

Dit is mijn geliefde Zoon, met wie ik heel blij ben. Luister naar hem.

Wat is de betekenis van dat alles?

2

Zes of acht dagen: de evangeliën vergeleken

Ik wil hier graag enkele mogelijkheden naar voren brengen. Laat ik eerst de details van het verhaal bespreken, en daarna zullen we het hebben over wat ik als de voornaamste betekenis ervan beschouw.

Er staat:

Na zes dagen nam Jezus Petrus, Jakobus en zijn broer Johannes mee, en bracht hij hen apart een hoge berg op.

Hoelang na de gebeurtenissen van het vorige hoofdstuk vond dit plaats? Mattheüs zegt dat het na zes dagen was. Markus vertelt ons hetzelfde. Sommige mensen raken echter een beetje in verwarring wanneer ze bij de parallelle uitspraak in Lukas 9 komen. Want in plaats van hetzelfde te zeggen als Mattheüs en Markus, zegt Lukas:

Het gebeurde ongeveer acht dagen na deze woorden dat Hij Petrus en Johannes en Jakobus meenam en de berg opklom om te bidden.

LUKAS 9:28

In wezen geven ze alle drie aan hoeveel tijd er verstreek tussen de voorspelling aan het einde van Mattheüs 16 —

en de gebeurtenissen van de verheerlijking. Mattheüs zegt dat het na zes dagen was. Markus zegt hetzelfde, maar Lukas zegt dat het ongeveer acht dagen was. Wat moeten we met deze tegenstrijdigheid? Wel, ten eerste—

Om te beginnen is het niet werkelijk een tegenstrijdigheid, want als je zegt:

na zes dagen dan zou dat erop wijzen dat dit op de zevende dag gebeurde, nietwaar? Er zijn zes dagen verstreken, en na die zes dagen komt de zevende dag. Dus als er staat:

Na zes dagen gebeurde dit dan betekent dat dat het op de zevende dag gebeurde. Dat is één stel gegevens. Mattheüs en Markus geven ons die.

Lukas vertelt ons dat het ongeveer acht dagen waren. Hij gebruikt daadwerkelijk het woord 'ongeveer'. Met andere woorden, het waren niet precies acht dagen. Hij weet het exacte aantal dagen niet, maar het waren er ongeveer acht. Natuurlijk zouden het negen dagen of zeven dagen kunnen zijn en nog steeds ongeveer acht dagen zijn. Dat zou er zo dicht mogelijk bij liggen zonder dat het precies acht dagen waren. Dus stel dat de verheerlijking zeven dagen nadat Jezus Zijn opgetekende voorspelling deed, plaatsvond. Dan zou dat met alle verslagen overeenstemmen. Het zou ongeveer acht dagen later zijn, en het zou ook na zes dagen zijn. De verslagen zijn niet onnauwkeurig. Ze geven informatie die heel goed met elkaar overeenstemt.

Wat interessant is, is dat Lukas een andere manier gebruikt om het tijdstip aan te geven dan Mattheüs en Markus. Dat wijst erop dat Lukas heel onafhankelijk van hen te werk ging. Sommige mensen denken dat Lukas en Mattheüs voor hun informatie op het Evangelie van Markus steunden, maar dat lijkt helemaal niet waar te zijn. Als Lukas Markus als zijn bron gebruikte, zou hij ongetwijfeld dezelfde informatie geven als Markus. Markus zei:

Na zes dagen.

Maar in plaats van dat over te nemen, zegt Lukas:

Het gebeurde ongeveer acht dagen na deze woorden dat Hij Petrus en Johannes en Jakobus meenam en de berg opklom om te bidden.

LUKAS 9:28

Dat is een heel andere manier om iets soortgelijks te zeggen. Het is zo anders dat het er niet op lijkt dat hij voor zijn informatie ook maar enigszins door Markus werd beïnvloed. Het klinkt alsof Lukas andere, van Markus onafhankelijke bronnen had. In wezen laat dit zien dat de schrijvers onafhankelijk van elkaar waren. Het is waar dat Markus en Mattheüs precies dezelfde uitdrukking gebruiken, maar Lukas doet dat niet. Dat laat zien dat ze allemaal hetzelfde verhaal vertellen en dezelfde informatie geven, maar dat ze dit als onafhankelijke getuigen doen. Dat is de waarde van de vier Evangelien: we hebben bevestiging van onafhankelijke getuigen over de gebeurtenissen.

3

Petrus, Jakobus en Johannes als binnenkring

Alle Evangelien stemmen ermee overeen dat Jezus drie discipelen meenam de berg op: Petrus, Jakobus en Johannes. Deze mannen behoorden tot de twaalf die apostelen werden genoemd, maar zij vormden wat sommigen de binnenste kring van de apostelen zouden noemen. Niet alle apostelen hadden dezelfde voorrechten wat

betreft hun toegang tot Jezus. Jezus nam deze drie mannen, Petrus, Jakobus en Johannes, mee naar bepaalde situaties en plaatsen waar Hij niet alle twaalf apostelen mee naartoe kon nemen, of ervoor koos dat niet te doen.

Dit is zo'n geval, maar eerder hebben we gelezen over een gebeurtenis waarbij ze aanwezig waren in het huis van Jaïrus, wiens dochter kort daarvoor was gestorven. Er staat dat Jezus Petrus, Jakobus en Johannes meenam om het dode lichaam te zien, en zij waren er getuige van dat Hij haar uit de dood opwekte. De andere negen apostelen moesten buiten wachten. Nu gebeurt hetzelfde: de andere negen apostelen wachten aan de voet van de berg, terwijl Jezus deze drie mannen meeneemt naar de top.

Zo zien we later ook dat Jezus, toen Hij in de hof van Gethsémané bad, deze drie mannen met Zich meenam de hof in en de andere negen bij de ingang van de hof achterliet. Hij vroeg deze drie mannen om met Hem te bidden. Het is duidelijk dat Jezus deze drie mannen anders behandelde dan de anderen; je zou kunnen zeggen dat Hij hun een voorkeursbehandeling gaf.

Veroorzaakte dit jaloezie onder hen? Dat zou heel goed kunnen. We weten dat er een moment was waarop verscheidene discipelen erover ruzieden wie de grootste was. En Jakobus en Johannes, twee van deze mannen, vroegen om de hoogste plaatsen in het Koninkrijk te krijgen, aan de rechter- en linkerhand van Jezus. Ons wordt verteld dat de andere discipelen boos waren op de twee mannen omdat ze dat voorstel deden, dus waarschijnlijk was er enige jaloezie. Maar dat weerhield Jezus er niet van bepaalde mannen bijzondere voorrechten te geven, om welke redenen Hij dat ook deed.

Zoals later in het boek Handelingen blijkt, werden deze drie mannen de voornaamste woordvoerders van de gemeente, meer dan de andere apostelen. Misschien gaf Jezus hun daarom, omdat Hij dit voorzag, bijzondere ervaringen van inzicht en openbaring die de anderen niet hadden.

4

Mozes en Elia bij de verheerlijkte Jezus

Hoe dan ook, deze drie mannen, Petrus, Jakobus en Johannes, gaan met Jezus de berg op. Terwijl ze daar zijn, verandert Jezus' uiterlijk. Hij neemt de gedaante aan van iemand die licht uitstraalt. Hij heeft nog steeds de menselijke gestalte, maar Zijn gezicht straalt als de zon. Zijn kleding is wit en glinstert. Hij is heerlijk. Hij straalt.

Dat is niet alles wat ze zien. Ze zien ook twee mannen uit het verleden, uit het Oude Testament: Mozes en Elia. Zij staan daar met Jezus te praten. Mattheüs vertelt ons niet waarover ze spraken, maar Lukas doet dat wel. In Lukas 9 wordt ons verteld dat ze met Jezus spraken over de exodus die Hij in Jeruzalem zou volbrengen. Daarmee werd Zijn dood bedoeld. Het is echter interessant dat dit in het Griekse Nieuwe Testament de exodus wordt genoemd. Mozes was namelijk de leider van de Joden tijdens de eerste exodus, en Jezus bracht natuurlijk een tweede exodus tot stand, een tweede bevrijding van Zijn volk, ditmaal uit de zonde. Mozes leidde het volk uit Egypte; Jezus leidt Zijn volk uit de slavernij van de zonde. Maar hier staan Mozes, die bij de eerste exodus de leider was, en Elia met Jezus te spreken over de exodus die Jezus op het punt staat in Jeruzalem te volbrengen.

Mozes en Elia waren als vertegenwoordigers van het Oude Testament ook een goede keuze, omdat Mozes met de Wet werd geassocieerd. Hij was de man die Israël de Wet gaf, en Elia werd door de Joden beschouwd als de vorst van de profeten. Voor de Joden vertegenwoordigden de Wet en de Profeten het hele Oude Testament en het gezag van Gods Woord in oudtestamentische tijden. Omdat Mozes en Elia dus de Wet en de Profeten vertegenwoordigden, vertegenwoordigden zij waarschijnlijk het volledige gezag van de Wet en de Profeten in het Oude Testament.

Hier geven zij als het ware hun goedkeuring aan Jezus. Ze spreken over de betekenis van Zijn bediening en over wat Hij op het punt staat te volbrengen. Ze zijn erbij terwijl Jezus wordt verheerlijkt. We lezen niet dat zij verheerlijkt werden, maar dat kan wel zo zijn geweest. Het punt is dat we hier zien hoe de leiders van de oudtestamentische geloofsgemeenschap hun goedkeuring aan Jezus geven. Als iemand een trouwe Jood

wilde zijn en trouw wilde zijn aan de Wet en de Profeten van het Oude Testament, kon hij Jezus moeilijk verwerpen, want bij deze gelegenheid gaven Mozes en Elia hun goedkeuring aan Jezus.

Onder christenen is soms de vraag gerezen of het wel in orde was dat Jezus Mozes en Elia ontmoette, aangezien de oudtestamentische Wet het daadwerkelijk verbiedt met de doden te spreken. Séances, het oproepen van de doden en communicatie met de doden zijn allemaal verboden in het Oude Testament. Sommigen vragen: „Is Jezus hier niet betrokken bij zoiets?”

Er zijn echter enkele belangrijke verschillen. Ten eerste heeft Jezus deze mannen niet opgeroepen. Jezus ging niet naar een séance. Voor zover wij kunnen nagaan, deed Jezus geen enkele poging om contact met hen op te nemen. Als Mozes en Elia naar Jezus toe kwamen, werden ze rechtstreeks door God gestuurd, zonder dat Jezus daar ook maar enig initiatief toe nam. Dat zou heel anders zijn dan wanneer iemand naar een medium gaat en probeert iemand op te roepen.

Iets anders wat ik zou willen opmerken, is dat het mogelijk is dat dit alles eenvoudigweg een visioen was en dat de werkelijke mannen, Mozes en Elia, niet uit hun graven terugkwamen om Jezus te ontmoeten. Het kan zijn dat de discipelen een visioen hadden waarin Mozes en Elia Jezus ontmoetten. Mijn reden om deze mogelijkheid te opperen, is dat Jezus, toen ze de heuvel afdaalden, tegen Zijn discipelen zei:

En toen zij van de berg afdaalden, gebod Jezus hun: Vertel niemand van wat u gezien hebt, totdat de Zoon des mensen opgestaan is uit de doden.

MATTHEÛS 17:9

Dat staat in Mattheüs 17:9. Toen de discipelen naar beneden kwamen nadat ze dit alles hadden gezien, zei Jezus tegen hen:

Vertel niemand over dit visioen.

De Engelse Bijbelvertaling die Gregg hier aanhaalt, gebruikt het woord ‘vision’; de HSV vertaalt dit met ‘wat u gezien hebt’. Dit suggereert volgens Gregg dat het misschien allemaal slechts een visioen was. Het hoeft niet zo te zijn geweest dat Jezus werkelijk communiceerde met dode mannen die waren teruggekomen. Het kan zijn dat de discipelen dit alles beleefden als een visioen dat ze gezamenlijk ervoeren en dat God hun gaf.

Als het slechts een visioen was, zou dat meer een symbolische visuele ervaring zijn geweest, van hetzelfde soort als een droom die iemand gegeven kan worden en die meer symbolische betekenis heeft dan een letterlijke gebeurtenis. Daniël had bijvoorbeeld visioenen van vier dieren die uit de zee opkwamen: een leeuw, een beer, een luipaard en een woest dier met tien horens, enzovoort. Dat was een symbolisch visioen. Er kwamen op dat moment niet letterlijk dieren uit de zee, maar hij had een visioen.

De discipelen kunnen hier een visioen hebben gehad. Dat zou betekenen dat Jezus helemaal niet letterlijk met Mozes en Elia sprak, maar dat God hun een visioen gaf om een les over te brengen. Namelijk dat Mozes en Elia, de Wet en de Profeten, hun goedkeuring gaven aan Jezus als de Messias over Wie zij gesproken hadden. Jezus kwam als een vervulling van de Wet en de Profeten.

Er zat nog meer aan vast, want Petrus’ eerste reactie was: „Heere, dit is een goede plek om te zijn. Ik heb Mozes en Elia nog nooit eerder gezien.” Hoe wisten de discipelen dat het Mozes en Elia waren? Ze hadden die mannen tijdens hun leven nooit gezien. Mozes was veertienhonderd jaar eerder gestorven en Elia was ongeveer zevenhonderd jaar eerder naar de hemel opgevaren. Geen van deze discipelen had Mozes of Elia ooit gezien. Hoe konden ze hen herkennen? Hoe konden ze weten dat dit die mannen waren?

Ook dat kan weer deel van het visioen zijn geweest. Het kan hun in een visioen geopenbaard zijn dat dit Mozes en Elia waren. Een andere mogelijkheid is dat Mozes, Elia en Jezus elkaar tijdens hun gesprek bij hun naam aanspraken en elkaars naam noemden terwijl ze met elkaar spraken. Hoe dan ook, de discipelen kregen door wie er bij Jezus waren, en Petrus zei:

5

Van Mozes en Elia naar het gezag van Jezus

Petrus antwoordde en zei tegen Jezus: Heere, het is goed dat wij hier zijn; laten wij, als U wilt, hier drie tenten maken, voor U een, voor Mozes een, en een voor Elia.

MATTHEÛS 17:4

De Engelse vertaling gebruikt hier het woord ‘tabernakels’, dat gewoon tenten of hutten betekent. Wat hij bedoelt is: „Laten we drie onderkomens bouwen. Het wordt laat en we willen niet dat deze ontmoeting eindigt. Waarom gaan we morgen niet verder? Als U wilt, bouw ik drie tabernakels. Mozes kan in de ene verblijven, Elia in een andere, en Jezus...”

Jezus kan in de derde verblijven. Wat Petrus lijkt te zeggen is: „Luister, laten we deze ervaring langer laten duren. Het is een geweldige ervaring en omdat het laat wordt, waarom gaan we er morgen niet mee verder? Waarom laten we haar niet doorlopen tijdens het reclameblok en gaan we er de volgende keer mee verder? En als jullie dat willen, bouw ik de tabernakels, zodat jullie een plek hebben om te verblijven.”

De Bijbel vertelt ons in een ander Evangelie dat Petrus dit zei omdat hij niet wist wat hij moest zeggen. Hij was overweldigd, als het ware met stomheid geslagen. Maar het is een probleem wanneer je niets weet te zeggen en toch spreekt, want soms zeg je dan uiteindelijk iets verkeerd. Petrus miste kennelijk de hele strekking toen hij dit voorstelde. Want nadat Petrus het had gezegd, kreeg hij geen mondeling antwoord van Jezus, maar een zichtbaar antwoord. Er daalde een wolk neer die Mozes en Elia aan het zicht onttrok. Daarna konden de discipelen alleen Jezus Zelf nog zien. Dat wil zeggen: Mozes en Elia verdwenen uit beeld en Jezus bleef over.

Een stem uit de hemel sprak en zei:

Terwijl hij nog sprak, zie, een lichtende wolk overschaduwde hen; en zie, een stem uit de wolk zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; luister naar Hem! En toen de discipelen dit hoorden, wierpen zij zich met het gezicht ter aarde en werden zeer bevreesd. En Jezus kwam bij hen, raakte hen aan en zei: Sta op en wees niet bevreesd. Toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand dan Jezus alleen.

MATTHEÛS 17:5-8

Toen God zei:

Luister naar Hem, bedoelde Hij: luister naar Jezus, erken wat Jezus zegt en volg Zijn onderwijs en Zijn gezag. In de context van deze hele ervaring lijkt dat natuurlijk te betekenen: in tegenstelling tot Mozes en Elia.

Petrus plaatste Mozes en Elia op hetzelfde niveau als Jezus en zei: ‘Luister, we zullen voor ieder van jullie een tent hebben. Ik maak er één voor Mozes, één voor Elia en één voor Jezus.’ Waarschijnlijk dacht hij dat hij iets heel vleijends tegen Jezus zei door Hem op hetzelfde niveau te plaatsen als deze grote mannen uit het Oude Testament. Maar voor Jezus was dit helemaal niet vleijend. Het was zelfs volkomen ongepast, omdat Jezus gekomen was om deze mannen te vervangen. Zij waren gekomen om hun steun aan Hem te betuigen, maar met die steun droegen ze min of meer het stokje aan Hem over.

De discipelen waren Joden en waren dat hun hele leven geweest. Ze maakten deel uit van het Joodse geloof en waren volgelingen van het Oude Testament, van de Wet en de Profeten. Ze hadden zich terecht onderworpen aan de wet van het Oude Testament en, als het ware, aan het gezag van Mozes en Elia. Maar Mozes en Elia, die vele honderden jaren lang het gezag waren geweest in het leven van wetsgetrouwe Joden, droegen nu de fakkel over. Ze droegen als het ware hun mantel over aan Jezus. Vanaf nu was Jezus

Degene naar Wie ze moesten luisteren. In plaats van naar Mozes en Elia te luisteren, was het tijd om naar deze Man te luisteren, Jezus, Die nu gekomen was om hen te vervangen.

Daarom verdwenen Mozes en Elia uit beeld en bleef alleen Jezus over. Volgens mij was het allemaal heel symbolisch. En ik denk dat de les deze is: het gezag van de Wet en de Profeten was geldig en bindend totdat Jezus kwam. Maar nu is Jezus Degene Die alle gezag in hemel en op aarde heeft. Vanaf nu moeten wij naar Hem luisteren.

Toen Jezus ons opdroeg discipelen te maken, zei Hij niet:

Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

MATTHEÛS 28:19-20

Hij zei:

Ga en leer hun alles te doen wat Ik jullie heb opgedragen.

Er zijn tegenwoordig christenen die niet helemaal zeker weten wat ze met de wet van het Oude Testament moeten doen. Ze denken: 'Nou, je moet christen zijn, maar je moet je ook aan de wet houden.' Ze zijn dus als Petrus en zeggen: 'We laten Jezus, Mozes en Elia hier bij elkaar. We plaatsen hen allemaal op hetzelfde niveau. We bouwen voor ieder van hen een tent en leven met alle drie.'

Maar de hele gedachte hier is dat Mozes en Elia geen blijvende positie hadden. Ze hadden een gezagspositie die honderden jaren standhield. Maar er kwam een tijd dat ze hun mantel moesten overdragen, het gezag moesten overdragen, of afstand moesten doen van hun gezag door hun steun te betuigen aan een Ander: de Messias, Die Jezus is. Toen Jezus gekomen was, moesten de discipelen beseffen dat niet langer Mozes en Elia, niet langer de Wet en de Profeten, gezag zouden hebben in hun leven. Dat gezag zou voortaan bij Jezus liggen. God zei over Hem:

Dit is mijn Zoon. Luister naar Hem.

Natuurlijk hadden ze hun hele leven terecht naar Mozes en Elia geluisterd, maar nu moesten ze in plaats daarvan naar Jezus luisteren.

Zoals ik het begrijp, was de symbolische betekenis van dit visioen van de verheerlijking niet alleen dat de discipelen een glimp kregen van de grote heerlijkheid die Jezus met Zijn Vader deelde voordat Hij naar de aarde kwam. Het liet ook zien hoe Jezus Zich verhiel tot de eerdere woordvoerders van God: de Profeten en de wetgever Mozes. Dat is wat er gebeurde. De Wetgever en de belangrijkste vertegenwoordiger van de Profeten kwamen. Ze droegen hun mantel over, betuigden hun steun aan Jezus, prezen Hem om wat Hij op het punt stond te doen, en verdwenen daarna uit beeld.

Daarna kondigt de Vader aan dat wij vanaf nu naar Jezus moeten luisteren. Dat is de verantwoordelijkheid van de christen: niet volgen wat Mozes onderwees, maar volgen wat Jezus onderwijst. Dat is iets wat veel christenen nooit helemaal hebben begrepen. Hier komen we nog op terug.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 17:1-8
- Mattheüs 16:22
- Mattheüs 16:23
- Lukas 9:28
- Mattheüs 17:9
- Mattheüs 17:4
- Mattheüs 17:5-8
- Mattheüs 28:19-20

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.